

Bilag B.

Sammendrag

af

de Oplysninger om Arbejdsretternes Virksomhed i de forløbne Aar, der foreligger fra Magistraterne i Byerne Hamborg, Berlin, Dresden, Leipzig, München og Breslau.

Vender man sig først til Arbejdsretterne, foreligger der fra samtlige Byer overensstemmende Beretninger om disses heldige Virkninger i socialøkonomisk Henseende. Beretningen fra Magistraten i Berlin udtaler saaledes fort og godt: „For at tale om de Forventninger, som vi knytte til Arbejdsretternes fremtidige Virksomhed, saa tro vi, paa Grundlag af de indsamlede Erfaringer, at turde nære det Haab, at det vil lykkes Retten ved sagkyndige og upartiske Retsafgørelser at vinde Arbejdsgivernes og Arbejdernes varige Tiltro og mere og mere udbjævne den mellem dem bestaaende Kløft.“ Udførligere udtale andre Beretninger sig. Saaledes hedder det i en af Arbejdsretten i Hamborg afgiven Beretning: „Uden Undtagelse have Arbejdsgivere og Arbejdere med levende Interesse deltaget i Arbejdsrettens Forhandlinger og Afgørelser; aldrig har der lagt sig nogen Forudindtagetthed eller Partifæthed for Dagen, hverken til Gunst for Arbejdsgiverne eller for Arbejderne. Sagernes Behandling har altid været en strengt saglig. Under Forhandlingerne vises der stedse en anspændt Opmærksomhed for de fremførte Rendsgerninger, og modsatte Ansuelser bleve stadig fremsatte med Beskedenhed. Aldrig bleve saadanne Meninger, som Formanden havde paavist ikke stemmede overens med bestaaende Ret, fastholdte med Egenstændighed eller Kethaveri. Tværtimod var den moderate Opposition, som kom frem, kun Tegn paa Bisiddernes Interesse for en rigtig Afgørelse og som saadan ønskelig, idet Forhandlingerne inden for Retten virke opklarende og belærende, i Særdeleshed naar Medlemmerne af Arbejdsretten føre den indvundne rettlige Indsigt ud i de Befolkningslag, med hvilke de komme i Berøring.“ Ogsaa Beretningen fra München dvæler ved Arbejdsretternes opdragende Betydning for de Samfundslag, der vælge Repræsentanter ind i disse Institutioner. Rendskab til bestaaende Ret bliver ved Mødernes Offentlighed og Dommenes Bekendtgørelse udbredt saavel i Arbejdsgiver- som Arbejderkredse, og derved mangen en Fejltagelse om Ret og Rigt opklaret, og tillige fører netop den nøjere Rendskab til Retten, og vel ogsaa Letheden ved at realisere denne, til Bestræbelser for at faa Kontraktforholdet mellem Arbejdsgivere og Arbejdere nøjere bestemt.

Den Frygt, som er næret fra forfælselig Side for, at den lette Afgang til at bringe Stridigheder for Retten skulde stærke Modsætningsforholdet mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, bekræftes i alt Fald ikke ved Erfaringerne fra Tyskland. Fra Hamborg hedder det, at det indbyrdes Forhold i Retten mellem Arbejdsgivere og Arbejdere er i høj Grad tilfredsstillende og gunstigt for deres Samarbejde, og at navnlig politiske Mod-